

14° stycznia 1862

13. Albemarle street

London

325

Kochana Mamunieczko droga, wczoraj
niedziela była, niewiem czemu ~~nie~~ ^{zdaje mi się}
że w niedzielę mamy prawo do więcej szersza
niż sąwysaj, a że go dostać trudno, więc
nie się też w niedzielę pod koniec dnia
strasznie smutno i tesharo robi, chciałam
do mamy napisać, ale w pół listu tak
miałam twarz jak ebite jabłko, ~~czarno-~~
ne i spabryniała, musiałam więc dać
pokój, ale mi dziś znówu krasiej coś w
kółto sercasi musis pisać. Strasznie
mi głodno Mamuniu. Tak jak te
żwiensta w ciasnych klatkach po rany-
kane, w prawo i lewo się obracamy
i sawne pusto. O Maryni wiem że
się jej syn urodził 30. p. m. że potes
była bardzo ostabiona, i od tego czasu
nie. Mówię sobie dzisiaj rany nadziei
że to bardzo dobry znak, ale że gdyby
jej było gony to bym się od kogos' ka-
wiek była dowiedziała, że ete wiadomości
sawne supho przychodzi, ale niemo
to, te oznaki milezace zdrowia i powodzenia

nie bardzo są rozweselające, Ojasiu
też cięgle mnie trapi typie myśli,
O Witoldzie mniej dobre wiadomości
pisał tamtejszy doktor Dr. Sana Blache
o rod, ale nie z tego listu zrozumieć
nie mogę. niewiem co to jest "une
manifestation de diathèse" ani, "des
érythèmes" chociaż to ostatnie podobno
się stosuje do wrzodów które mu ~~na~~
wzdłuż nog pomyślał. Jakas się też listy
i daty po kłopotowały tak że wcale
niewiem czy był słaby, a teraz edwin,
czy też powtórnie zachorował. Ale
to wszystko jakoś dobitniej czuje
że od Pana Boga restau i prague
to w dobrym duchu przyjmować,
dresztę Witold z Panem Birk a to dzień
do nocy. Ale mniej czuje czy jest Bóg
wolał sięby Władysia zostawiła ~~z~~
~~ostawiła~~ daleko od siebie. Mam
wielką nadzieję że tylko ja na tym
cierpię, że dla niego szkody niema.
Moje Pan Bóg chce i niegdyś coś
drobić, a niechce żeby sobie
wyplawiła że moja w ten zastuga,
i tak mnie od dalszej pracy tym
dzieńku stusby odprawił. Wierzę

326
Mama się często myślała i nie
warta jego. Dłubym, tylko wiedział że
dla niego równie dobre być bezemnie
to bym była spokojna, ale niema
tej pewności trochę mi się czasem
szaro na sercu robi. Wielkie ogromne
suspicie dla mnie kurs i P. Blache.
Bardzo też się cieszę mimo strasznego
wydachu etc, że tu jestem. M. mąż
mi mówił żeby chciał aby się Mama do-
myśli mogła jako on serwilny i
wierze jakimiś cudem, jistemu sobie
ogromnem wzajemnem suspiciem.
Wierzę też że tego nie-warto jestem.
Prawdnie niewarto, bo bardzo czasem
niedobra moja mamusia, wszystko co
na sercu, nawet dla najbliższych
świadków doskonale, prawdnie lich-
wiarska robota. ale grunt szkarady.
Taka jistemu dumna, taka ciępha
dla drugich, taka pogardliwa, i i i i.
Tak się gniewam na ludzi i tak słuz
jakas sobie chlubi sobie i niezapomi-
nania i nieprzebaczenia wraz. Czy Mama
wierzę że czasem prawdziwą walkę z
sobą stoczyć. misz sieby najprostsz
naprawy najniejsze gnieźności konu

drobici. I wstydyś się tego, i przeproszasz
Pana Boga i od czasu do czasu niby się
przeżywisz, ale to na chwilę a w następnym
znowu takę samę jestem. Tak ludzi
lebbe waś i lekko sadre i ile serce, żeby
się Mama brydyta mus, żeby to widziała
i słyszała. a i tak Mamie nie daje
wyobrażenia o sobie, prawdziwy mam
talent w najlepszej niesynki, najgorsze
niesucia misra. Ale i niesynki nie sławę.
Musiałam to Mamie napisać bo mnie
te wypalają o samą siebie i trzęsie
dusza.

W tej chwili odbieram listy 2. jeden od
Isi zaraz odpisz, 2. od S. de Beauvoir
córkę S. de Rumnigny o której Mama
nie może pamiętać, ale on mam
kiedyś gdzieś snat i bardzo Mamę
kocham, najlepszy to i kochi, został
temu 6 tygodni paralizem tłuści
bardzo smutny o niego byli niespokojni
szereżeni wyprostę tego, niewymownie
mnie to cieszy. Ica się pyta o m.
miera. nie jest on dobre, bo się
nadzwyczajnie troszę tuż przed
sprawami, ale ani pół tak ile jak od
lat kilku. Rawszi Mamie cię
najciężniej